

standardów kierujących ich zachowaniem”¹⁶. Grupy zadaniowe, brygady robocze, drużyny sportowe, komitety, kręgi jakości i grupy szkolne są przykładami takich grup. Zgodnie z naszą definicją przez pojęcie małe grupy rozumiemy również grupy spotykające się jednorazowo, których członkowie mają poczucie wspólnego celu, wchodzą w interakcje twarzą w twarz, dzielają przynajmniej niektóre standardy i procedury kierujące ich zachowaniami oraz postrzegają siebie wzajemnie jako członków grupy.

Komunikowanie się w małej grupie

Nasze definicje *grupy* i *małej grupy* kładą nacisk na proces wzajemnego komunikowania się członków w celu zbudowania współzależności. Grupy kury nie mogą istnieć bez komunikowania się. Co ważniejsze, niezależnie od celu grupy i od tego, dlaczego w niej jesteś, praca grupowa upoważnia do komunikowania się. Tak więc podjęcie studiów nad dynamiką małych grup wymaga zmierzenia się ze złożonością zagadnienia komunikacji¹⁷.

Termin **komunikowanie się** (*communication*) dotyczy percepcji, interpretacji i reakcji ludzi na komunikaty wytwarzane przez innych. Definicja ta mówi, że członkowie grupy wysyłają werbalne i niewerbalne komunikaty – słowa, gesty, ekspresje mimiczne itd. – oraz że pozostałe osoby obserwują i interpretują te komunikaty, a także reagują na nie. W konsekwencji członkowie grupy zwracają uwagę na siebie wzajemnie i koordynują swoje zachowania komunikacyjne po to, aby osiągnąć wyznaczony cel. Wzajemne komunikowanie się (postrzeganie, interpretowanie i reagowanie na sygnały) jest tym, co wytwarza współzależność – niezbędne, aby dokonujące tego jednostki nazwać grupą. Szczegółowo rozwiniemy tę koncepcję w rozdziale 3.

Termin **komunikowanie się w małej grupie** (*small group communication*) dotyczy tej części nauki o dynamice grup, która koncentruje się na wymianie informacji werbalnych i niewerbalnych między członkami grupy. Komunikowanie się w małej grupie wymaga wchodzenia w interakcje. Kiedy członkowie grupy wytwarzają, percypują, interpretują komunikaty i reagują na nie, wtedy są zaangażowani w komunikowanie się w małej grupie. Jest to coś innego niż przemawianie do dużych grup (publiczności), uczestnictwo w jakimś zgromadzeniu (np. ciało ustawodawcze, konferencja), komunikowanie się w mniej lub bardziej zażyłej diadzie czy rozmowa z daną osobą, np. uwzględniająca role kelnera i klienta. Podczas gdy podstawowe zasady komunikowania się są powszechne niezależnie od kontekstu, tutaj kładziemy nacisk na *komunikowanie się w grupach*, czyli komunikację wewnątrzgrupową.

Komunikowanie się w małych grupach jest inne niż zachodzące w odmiennych kontekstach, jak w przypadku komunikacji publicznej i interpersonalnej. Jest ono bardziej złożone od komunikacji interpersonalnej, której sednem jest – tak jak w diadzie – komunikowanie się niepowtarzalnych jednostek. Na przykład w diadzie możliwa jest tylko jedna relacja interpersonalna, a w grupie pięciosobowej

Komunikowanie się
– percepcja, interpretacja
i reagowanie na komunikaty
nadawane przez innych ludzi.

Komunikowanie się w małej grupie – werbalne i niewerbalne interakcje pomiędzy członkami małej grupy.
